Ч. 232. Неділя 29 (16) жовтня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц.-к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

Перед приступленєм до порядку дневного вчерашного засїданя відчитано ряд петиций, внесень та інтерпеляций, а між иншими й слїдуючі: внесенє пос. о. Шпондра і тов. о збільшенє числа інжинірів бюра меліорацийного Видїлу краєвого; — Ґорайского і тов., щоби на случай, коли би правительство знесло мито від ропи, змінило тарифу для ропи на галицких зелїзницях державних. — Пос. о. Богачевского і тов. в справі основаня реальної школи з рускою мовою викладовою в Долинї.

Опісля правительственний комісар, віцепрезидент Намістництва ґр. Лось відповідав на інтерпеляциї, між иншими пос. о. Шпондра в справі екзеквованя сплачених податків; — пос. о. Богачевского в справі шкільних відносин в Князьолуці; — пос. дра Олесницкого в справі анормальних відносин в місцевій радї шкільній в Опарах; — о. Богачевского в справі незаконного поступованя окружного інспектора Поваковского при виборі заступника учителів до Ради окружної в Богородчанах; — пос. дра Олесницкого в справі неправильностий при виборах до Ради повітової в Дрогобичи.

З порядку дневного п. Швед мотивував своє внесенє, щоби податок домово-клясовий від домів будованих з дерева, що складають ся лиш з одної комнати і то без кухнї, був знижений до 1 К 50 с. — Внесенє передано комісиї податковій.

П. Вайгінґер мотивував своє внесенє і пос. Райского в справі зміни §§. 3, 11 і 12 статута краєвої ординациї виборчої до сойму, та домагав ся відосланя свого внесеня до окремої комісиї, зложеної з 18 членів, позаяк відосланє того внесеня до комісиї адміністрацийної було би єго погребанєм. Над сим внесенєм розвинула ся широка дискусия. П. ґр. Стадницкий домагав ся відосланя того внесеня до комісиї адміністрацийної, а п. Сколишевский піддирав внесенє пос. Вайгінґера. — П. ґр. Стадницкий поставив відтак внесенє, щоби комісию адміністрацийну зі взгляду на внесенє п. Вайгінґера збільшено о 4 членів. Є. Е. ґр. Пінїньский піддирав внесенє ґрафа Стадницкого. Остаточно в голосованю ухвалено внесенє ґр. Стадницкого 71 голосами против 48 і постановлено збільшити комісию адміністрацийну. — Внесенє пос. Стапіньского в справі закона ловецкого відослано також до комісиї адміністрацийної.

Пос. ґр. Стадницкий поставив відтак внесенє, щоби звіт комісиї адміністрацийної о внесеню пос. Стапіньского в справі загальних, рівних без курий виборів до сойму і д-ра Олесницкого в справі зміни статута краєвого і соймової ординациї виборчої усунути з нинїшного порядку дневного і предложити єго аж з внесенєм пос. Вайгінґера. — Сему спротивили ся пос. др. Олесницкий і Стапіньский, а кн. Чарторийский піддирав внесенє ґр. Стадницкого, доповняючи єго додатком, щоби комісия адміністрацийна зложила звіт з внесеня пос. Вайгінґера ще сеї сесиї до 14 днів. — Пос. др. Ґломбіньский іменем партиї демократичної згодив ся на внесенє ґр. Стадницкого з поправкою кн. Чарторийского. Пос. ґр. Пінїньский домагав ся, щоби комісиї в справі внесеня пос. Вайгінґера не визначувати реченця. — Пос. Стапіньский заявив, що на случай ухваленя внесеня ґр. Стадницкого посли людові зірвуть з дотеперішним льояльним своїм поступованєм в працях соймових. — По замкненю дискусиї ухвалила палата внесенє ґрафа Стадницкого з поправкою князя Чарторийского.

Опісля предложив посол ґр. Тарновский звіт комісиї шкільної о станї шкіл середних в 1904/5 р., а в дискусиї над сим звітом промавляв перший пос. др. Олесницкий і виказував упослїдженє рускої мови на поли шкіл середних. На тім закінчено засїданє, а слїдуюче назначено на нинї рано.

---

8)

Король диямантів

(З анґлїйского — Ришарда Марша).

(Дальше).

Я поглянув на єї лице, в котрім було щось цїлком незрозумілого для мене. Коли хто був на сьвітї з загадочними чертами, то була она!

— Як можете робити менї таке предложенє? Гадаєте, що я належу до тих людий, що жиють на кошт других, або чи ваше положенє таке сьвітле, що можете даром удержувати людий?

— То правда, що нї, але з вами цїлком що иншого. Аби правду сказати: коли ви покинете той дім, то й я також не можу в нїм лишити ся нї години довше, бо я чую аж надто добре, що лиш ви одні творите тут мою оборону. Мене мучить якась тайна тревога, що в тім домі слїдять мене очи, що хотять лиш виждати відповідної нагоди, аби зробити менї кривду. Але я знаю також, що ті страшні сторожі так довго нїчого менї не зроблять, як довго ви будете під моїм дахом. Скажіть менї тому лиш одно — дуже вас о те прошу — чи вірите, що то він зробив?

— О чім говорите?

— Чи гадаєте, що мій муж убив того чужинця?

— Правду сказавши, уважаю дуже імовірним, що він о цїлій тій справі знає більше, як я або ви. Я робив собі найбільші докори, що виповнив ваше бажанє і не згадував нї словом про вашого менї дійстно дуже підозріного мужа, коли перед судом мусїв боронити моєї невинности.

При моїх послїдних словах почала она сильно трясти ся і сказала дрожачим голосом:

— Але ви все таки добре зробили і пізнїйше були-б ви мусїли дуже жалувати; бо хоч я не можу сказати, як і длячого, то однако я твердо о тім пересьвідчена, що мій муж не мав з тим убийством нїчого до дїла так само, як ми обоє.

Непохитне пересьвідченє тої женщини здивувало мене, але я мимо того не міг здержати ся, аби їй не сказати, що я цїлком не можу подїляти єї погляду.

— То також причина, длячого я вас прошу, а навіть благаю тут лишити ся. Я чую, що над вами і надо мною висить чорна хмара; над нами обоїма стоїть та сама темна тїнь. Коли би ви рішили ся тут лишитись, то я знаю, що та чорна хмара розійде ся. А як пійде, то она буде висїти над нами цїле наше житє.

Бесїда панї Барнес видала ся менї цїлком недоладною, а все таки я дав наклонити ся і пристав на єї бажанє хоч на короткий час.

Радість і вдоволенє, з якими она приймила моє заявленє, були так очевидні і щирі, що видавало ся, немов би я їй зробив найбільше добродійство в сьвітї.

Того самого пополудня вийшов я з дому. По моїм повороті, коли я забирав ся до обіду, здивував ся я не мало, коли побачив, що менї послугує мужчина.

З зачудованєм приглядав ся я єму з боку. Доси всї домашні роботи в тім готели, в котрім я все ще був одиноким гостем, полагоджувала служниця. Тепер нараз стояв передо мною бездоганно одїтий кельнер, котрого присутність була для мене так несподівана, що я не міг укрити мого здивованя.

Кельнер імовірно вичитав з мого лиця зачудованє.

— Я новий кельнер, пане, що нинї по полудни вступив до служби — відозвав ся він до мене.

— Так — відповів я. — Але панї Барнес нїчого менї не говорила, що хоче побільшити свою готелеву службу.

— Нї? То можливе. Вправдї іде тепер інтерес дуже слабо, але наближає ся сезон і вскорі готель буде переповнений.

То була очевидно неправда; бо з точки погляду властителя готелю сезон як раз кінчив ся. Що панї Барнес зробить тепер з новим кельнером, а особливо чим єго займе, було для мене загадкою.

Кельнер вештав ся по комнаті і — як всї кельнери — удавав дуже занятого, а властиво нїчого не робив.

— Ви вже тут довго, пане? — спитав мене дуже чемним голосом.

— Ви-ж знаєте цїлком добре, як довго я тут мешкаю.

— Даруйте, пане, як ви сказали?

— Що ви дуже добре повідомлені о тім, як довго я тут жию. Не удавайтеж передомною, немов би нїчого не знали.

Він відвернув ся на хвилю, але відтак

Революция в Росиї.

З вістий, які наспіли до нині з Росиї, нема вже сумніву, що там вибухла революция, котру вже навіть силою войска годі здушити. Вся інтеліґентнійша і сьвідомійша часть росийскої суспільности без ріжниці народности і віроісповіданя домагає ся в один голос зміни дотеперішного стану і симпатизує з рухом робітничим та піддержує его яко головну основу революцийного руху. Нині нема вже сумніву, що загальний страйк зелізничий в Росиї то лиш нова форма революциї, — проява специяльно росийский — котра може навіть без збройної сили зробити значну пресию на верховодячих кругах. Коли придивити ся докладнійше вістям в Росиї, то можна відразу пізнати, що рух революцийний обняв майже всі більші міста росийскі, а в них всі верстви суспільности. Лиш ще одно селяньство, занадто темне і пригноблене, сидить тихо і в тім ще лиш може росийске чиновництво мати надію, що революцийний рух не так борзо его змете.

Рух революцийний проявив ся доси найсильнійше в Москві, Петербурзі і Харкові. В сім послідним місті дійшло було навіть до того, що там утворило ся провізоричне правительство і, як доносять з Берлина, проголошено републику. Найбільші розрухи були там дня 24 с. м. Того дня відбували ся на університеті (!) збори робітників. Коли дано знати, що іде войско, зібрані забарикадували ся. Барикади пороблено з телеґрафічних стовпів, дротів, каміня брукового і т. п. З університету, де було може яких 3000 людий, зроблено формальну кріпость. На дахах повивішувано червоні хоругви з революцийними написями а в полудне роздавано ворохобникам зброю; рівночасно в місті рабовано маґазини оружия а один з них зовсім розграблено. Драґони з укритого місця стріляли до товпи і убили 10 людий а ранили дуже богато. Відтак надійшла друга товпа в числі около 3000 людий з росийскими прапорами і з портретом царя. Маніфестанти розбили санітарний віз та побили студентів і лікарів, що транспортували недужих. Відтак прийшло до бійки межи сею товпою а робітниками. Робітники побили маніфестантів, а відтак вибили вікна в редакциї ґазети „Южний Край“. Всїляка зволоч, користаючи з заколоту в одній части міста, кинулась рабувати на передмістях. Ґубернатор оголосив военний стан і віддав власть в руки ґенерал-лейтнанта Мав. Тоді найповажнїйші горожани міста утворили „комітет для публичного добра“ і розпочали переговори з ґубернатором. Тимчасом наспіло войско з сусїдних місцевостий, а комітет для добра публичного зорґанізував за згодою ґубернатора місцеву міліцию для удержаня порядку. Горожани повитали міліцию окликами радости, але войско почало стріляти до неї і ранило богато людий. Комітет для публичного добра розпочав відтак переговори з ґен.-лейтн. Мавом, котрий зажадав виданя оружия і обіцяв, що ніхто не буде арештований. Аж тоді забарикадовані в університеті відважились вийти.

Ґен.-ґубернатор Петербурга, Трепов видав таку відозву: Жителі столиці занепокоєні чутками о маючих вибухнути розрухах. Заведено відповідні средства для удержаня спокою. Прошу длятого не вірити тим чуткам. Всякі змаганя викликати розрухи будуть як найенерґічнїйше вдушені. Коли би при усмирюваню розрухів товпи людий важились ставити опір, то войско і поліция відповідно до мого приказу будуть стріляти, не з початку сліпими набоями, але відразу острими, та не будуть щадити набоїв. Оповіщую се, щоби кождий, хто бере участь в збіговищах і розрухах, знав, чого має сподївати ся. Розумна же часть населеня повинна здалека держати ся від розрухів.

До Köln. Ztg. доносять з Петербурга, що ціле місто поділено на 30 округів военних, до котрих відкомандовано поодинокі відділи войска на случай вибуху кровавої революциї. Улицями переходять сильні відділи козаків і піхоти. Всї правительственні будинки обсадило войско. Ціла артилерия стоїть готова з набитими пушками, щоби могла кождої хвилї виступити до акциї. — Подібно дїє ся й в Москві. Ґен.-ґубернатор подав до відомости, що на Николаївскій зелізници і на лінії Москва-Курск рух знову заведено. Дальше каже ґен.-ґубернатор, що страйк не перешкаджає довозови поживи до міста. В цїли охорони спокійного населеня розставлено войско по цїлім місті, а войско одержало приказ стріляти острими набоями до всякого хочби найменшого збіговища. Відозва ґен.-ґубернатора кінчить ся завізванєм жителів, щоби вертали до своєї роботи.

Революцийний рух проявив ся доси в містах: Петербург, Москва, Харків, Київ, Полтава, Катеринослав, Самара, Златоуст, Красноярск, Варшава, Новгород і богато инших. Тепер комунікация телеґрафічна перервана і годі знати, що дїє ся. Анґлійска праса обговорюючи положенє в Росиї, називає его дуже ґрізним. Небезпечність лежить в тім, що коли би підчас страйку вибухла загальна революция, правительство не могло би висилати войска. Впрочім не може правительство мати тепер довіря анї до армії анї до маринарки, бо в рядах войскових показують ся поважні прояви революцийні.

став знов вічливим, скромним служачим, котрого черти від вічливости просто сяяли.

— Вашу особу вмішали до тої сумної пригоди, яка тут недавно лучила ся, правда, прошу пана? Мені здає ся, що я щось о тім читав.

— Гадаєте? Так, так! А при тім ви так само добре повідомлені о тій сумній пригоді, як і я. Ви знаєте всьо дуже добре: як я до того готелю прийшов, як називаю ся і всьо проче.

— Не знаю, звідки я до того прийшов, так говорити; але говорячи то, чув я, що говорю правду.

Кельнер, як видко було, трохи занепокоїв ся.

— Пані Барнес сказала мені ваше назвище — сказав непевним голосом немов на своє оправданє.

— Ви знали его вже й без того. Впрочім тепер можете іти; коли буду вас потребувати, то задзвоню.

Я рад був, що позбув ся того чоловіка. Єго присутність будила в мені майже гнів, даючого, того я сам не знав. Він не виглядав цілком зле і его ціле поведенє було дуже уважливе; мимо того відчував я, що добре зроблю, коли буду держати ся на осторожности, як довго він буде в моїй присутности.

По обіді пійшов я до пані Барнес, аби взяти еї трохи на слово.

Єї нервове зворушенє від рана цілком не поправило ся, бо вже сам мій вид наповнив еї, як видко було, страхом, а еї очи глядїли на мене тревожно. Судячи по еї вигляді, до всїх еї журб мусїла прибути це нова якась немила несподіванка.

— Ви маєте нового кельнера! — розпочав я розмову.

— Так—відповіла непевним голосом, а еї черти зраджували найбільший неспокій.

— Отже, пані Барнес, надію ся і то у вашім власнім інтересі, що він буде супротив мене инакше поводити ся, як его попередник.

— І я також гадаю, що так буде — воркнула она тим самим непевним голосом.

— Я не знав, що ви саме тепер носили ся з гадкою о побільшенє служби.

— Ні, мені здає ся, що я вам о тім не говорила.

Що властиво було з тою женщиною? Чому говорила она заєдно лиш пошепки, немов би вічно боялa ся, аби еї не підслухали? І чому она не сьміла поглянути мені в очи, хочби на одну хвилю? Рано була ще так бесїдлива, а тепер попала знов в той стан заклопотаня і пригнобленя, як в часї, коли поліция була в домі.

— Звідки той чоловік? — спитав я. — Як він назвиває ся і що ви про него знаєте?

На хвилю видавало ся, немов би она хотіла мені відповідати, але між тим, як я на те ждав, еї поведенє нагле знов змінило ся, она стала зимна і невимовлені слова завмерли їй на устах.

Слїдячи за причиною такої наглої зміни, обернув ся я і побачив нового кельнера, котрий увійшов неликаний тихцем за мною до комнати.

На его вид пані Барнес немов би присїла і відвернула ся з словами:

— Даруйте, пане, маю дуже пильну роботу. І чим скорше вийшла з комнати.

Я оправдував еї поведенє, але все таки мусїв собі сказати, що мій здогад не був хибний, як він себе видавав. Було таки й неймовірне, аби пані Барнес мала побільшувати число своєї служби в часї, коли в готели був лиш один гість і то так для неї некористний як я.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 28 жовтня 1905.

— **Є. В. Цїсар** уділив з своїх приватних фондів комітетови будови церкви в Озїрнїй, зборівского повіта, 500 корон запомоги.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** іменувала в народних школах: Тад. Амировича учителем 4-кл. муж. школи в Самборі, Омеляна Козака учит. 4-кл. шк. в Підмихайлю, Петра Барана учит. 2-кл. шк. в Побужанах, Соф. Ґардульску учит. 2-кл. шк. в Боркговичах, Ант. Раєвску учит. 2-кл. шк. в Гнїздичеві, Анну Максимякову учит. 2-кл. шк. в Підгородищи; учителями(-льками) 1-кл. шкіл: Йос. Мулькевича в Ланах польских, Йос. Туцкого в Високій, Олену Шатиньску в Дубрівцї рускій, Матея Останчука в Добротові, Адольфа Сочиньского в Волосові, Кар. Слюзареву в Бербеках, Йос. Милося в Груднї гор., Ольгу Байльвіцівну в Бертешеві, Марию Бойківну в Тарнавцї; — перенесла учителів: Івана Титара з Личківців до Чабарівки, Івана Сенчину зі Збори до Скоморох нових; — перенесла в стан супочинку учительки Юлїю Баревичівну у Львові, Р. Д. Аксову в Дрогобичи, Мар. Щуровску і Теоф. Зайсівну у Львові.— Ц. к. краєва рада шкільна утворила 1-кл. школи вВоли гнойницкій, яворівского округа, в Возилові і в Перевізци к. Коропця, бучацкого округа, та перемінила 1-кл школу в Ковалївцї, бучацкого округа, на 2-клясову.

— **Дрібні вісти.** Вчера відбув ся у Є. Е. н. Маршалка краєвого ґр. Стан. Баденього другий обід посольский для 40 осіб. — Нововибрана рада повітова в Бродах уконституовала ся в той спосіб, що вибрала на ново н. Окт. Салю маршалком, а его заступником н. Онуфр. Городиньского. — Селянин з Сихова Стан. Шидловский їхав вчера скоро і неосторожно ул. Сакраменток у Львові. Поліциянт, що бачив в тім небезпечність для перехожих, хотів задержати коня. Шидловский побачивши то і хотячи уникнути кари, постановив утечи. Ударив отже поліциянта батогом по голові і почав ще більше наганяти коні. Однако цілий плян не удав ся, бо поліциянт дігнав его і задержав, а неосторожний візник відповість тепер перед судом не лише за скору їзду, але й за побитє поліциянта в службі. — Господар з Сторони, го-

родецкого повіта, Василь Заїздний, прибувши до Львова за орудками, так дуже упив ся, що не міг поводити своїми кіньми. Коли его поліцияпт вів до арешту, заступив ему дорогу Юда Рапапорт, бухгальтер з Острова коло Перемишля і почав викрикати, як сьміє арештувати селянина. Надійшов на те поліцийний аґент і забрав Рапапорта на поліцию. Коли пяного Задорожного віддано до арешту, толкував ся Рапапорт, що тому вмішав ся в справу, бо не знав, що Задорожний пяний. Полиция обжалувала Рапапорта в суді о перешкоду в урядованю.

— **Премії для слуг,** котрі служать у одного і того самого хлїбодавця або его родини що найменше 15 лїт, з того бодай 3 роки у Львові, будуть роздані в галицкій касї щадничій в суботу дня 30-го грудня с. р. Зголошеня о допущене до премій треба вносити до 1 грудня.

— **Від'їзд ластівок зелїзницею.** Ластівки відлїтають зі Швайцариї на полудне трохи пізнїйше як у нас. Сего року зима настала там раньше як звичайно. Потерпіли на тім перелетні птахи, а найбільше ластівки. В околици Люцерпского озера цїлими сотками падали на землю ластівки, ослаблені наслїдком зимна. Тамошне орнїтольоґічне товариство змилувало ся над бідними птицями. Цїлими сотками виловлювано перемерзлі ластівки, огрівано їх і кормлено, а потім вислано в клїтках зелїзницею до полудневої Італії і там їх випущено. Тим чином уратовано жите більше як 500 ластівкам.

— **Демонстрация.** Проф. Дворжакови, котрий мав оногди перший виклад на віденьскім унїверситетї, зробили нїмецкі студенти демонстрацию. Унїверситетскі власти наперед дізнали ся про намір демонстрациї, тому недопускали до викладової салї проф. Дворжака виключно лише студентів вписаних на его виклад. Демонстранти волочили ся товпою по сїнях і свистом та криком хотїли перешкодити викладови. Мимо криків проф. Дворжак докінчив виклад.

— **Півтретя мілїонів франків на шпиталь.** Богата Грекиня Елені Заріфі, замешкала в Константинополи, призначила $2^1/_2$ мілїона франків на будову грецкого шпиталя, котрий має стати в дїльници константинопольскій Пера.

— **Страшна пригода** лучила ся у Відни оногди вечером. Зарібник Фердинанд Ґольд, вернувши по роботї з міста до дому, зажадав від своєї любки Емилії Тушка вечері. Коли Тушка відповіла, що вечеря ще не готова, попав Ґольд в таку злість, що кинув в сторону вікна клунок річий, який держав в руцї. На вікні сидїла 2-лїтна донечка Тушкової, Мария. Дитина ударена клунком, вибила головкою шибу у вікнї, а відтак випавши з висоти III-го поверха крізь зроблений отвір на брук подвіря, погибла на місци. Ґольда арештувала полиция.

— **Засуджений професор.** У Відни відбув ся сими днями процес против б. професора віденьского унїверситету д-ра Бера. Суд засудив д-ра Бера за проступок против моральности на 3 місяцї вязницї. Оборонець зголосив жалобу неважности. Палата радна ухвалила випустити дра Бера на волю за кавциєю 200.000 корон, але прокуратор спротивив ся тому і тому засуджений полишить ся у вязници аж до рішеня справи висшим судом краєвим.

— **Убийство о недокурене циґаро.** На площи перед двірцем Полудневої зелїзницї у Відни убив оногди 26-лїтний столярский челядник Кароль Курцвайль, одним ударом ножа в серце, 21-лїтного зарібника Кароля Губера. Причиною кровавої пригоди мала бути суперечка о недокурений кусник циґара, який кинув хтось з перехожих. Убийника арештувала полиция.

— **Убийство для рабунку.** З Дрездна доносять: Між місцевостями Ґоріш і Кеніґштайн в саскій Швайцариї напав сими днями якийсь опришок на жінку судового лїкаря, Опізову, обрабував єї, а відтак убив.

— **Самоубийство у вязници.** В арештї суду повітового в Бялій повісив ся оногди в ночи зі страху перед карою слюсар Франц Колюш, арештований на зелїзничій стациї в Дзедзицах за крадіж.

— **Заповіджене самоубийство.** І. Р., слухач III року медицини, замешкалий при ул. Театиньскій ч. 12 у Львові, вийшов ще оногди із свого мешканя і від того часу зник без слїду. Полишив тільки в мешканю лист, в котрім подає до відомости, що постановив відобрати собі жите.

Телеґрами.

Зальцбурґ 28 жовтня. Сойм ухвалив завізвати правительство, щоби оно в виду небезпечности розірваня єдности держави боронило нїмецкої мови в армії і щоби в Австриї установлена була законом нїмецка мова яко державна.

Лїсбона 28 жовтня. Приїхав тут президент Любе.

Константинополь 28 жовтня. Султан відмовив приняття зборної авдиенциї амбасадорів заграничних держав в справі македоньскій.

Риґа 28 жовтня. Головні лінії зелїзничі і телеґрафічні перервані.

Берлин 28 жовтня. Після вістий з Росиї прийшло до завзятої борби на улицях в Москві, Катеринославі і Тамбові.

Берлин 28 жовтня. „Berliner Tageblatt" доносить з Петербурга: На біржи настав страшенний переполох. Акциї зелїзничі і промислові спадають дуже.

Париж 28 жовтня. З Петербурга доносять до тутешних ґазет: Зачувати, що цар позістане в Петергофі, а лиш цариця виїде на кілька недїль до Копенгаґи.

Москва 28 жовтня. Рада міста збере ся нині на надзвичайне засїдане, котре буде оголошене за постійне. Репрезентация міста скличе з'їзд шляхти, громад, шкіл і товариств для наради над внутрішним положенєм.

Маґдебурґ 28 жовтня. „Magd. Ztg." доносить з Петербурга: Нинї о 12 год. в ночи відбула ся коронна нарада під проводом царя. Ухвалено мобілїзацию російскої армії.

Петербург 28 жовтня. Після інформациї з двірских кругів цар наміряє для відпочинку виїхати до Дарміштадту, де перебуде через різдвяні сьвята. В часї его неприсутности управляв би державою гр. Вітте в характері реґента.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: Після оголошеня, заміщеного в „Wiener-Zeitung", розписана буде вкоротцї оферта на будову 8526 метрів довгого тунелю таврицкого і лучачих отвертих шляхів зелїзницї таврицкої (від півночи Бадґастайн - Бокштайн км. 30·4—34·6 а від полудня Мальніц-Обервелях км. 43·1—52·5. Отверті шляхи будуть роздані тільки разом з прилираючим бокам тунелю. З огляду на відносини клїматичні в околицях, через котрі іде зелїзниця таврицка, можуть підприємства і рефлектуючі на ту будову, узискати вже тепер позволенє на потрібні студиї від ц. к. Дирекциї будови зелїзниць у Відни VI. Gumpendorferstrasse 10/12.

— Сим доносить ся, що віз І. і ІІ. кляси, курсуючий безпосередно поміж Берлином а Букарештом при поїздах поспішних ч. 1/301 і 302/2, котрий якийсь час не ходив, тепер курсує знов.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: З днем 1 падолиста с. р. запроваджує ся на шляху Дрогобич - Самбір новий поїзд мішаний ч. 1288 для перевозу осіб, відходячий з Дрогобича о год. 10 мін. 35 вечером, з Добровлян о год. 11 м. 15 в ночи, з Дорожова о год. 11 мін. 34 в ночи, з Дублян о год. 12 м. 4 в ночи, а приходячий до Самбора о год. 12 мін. 50 в ночи. — Сей поїзд буде мати в Дрогобичи получене з поїздом особовим ч. 1220, відходячим зі Стрия о год. 9 м. 10 вечером, а приходячим до Дрогобича о год. 10 вечером.— В Самборі буде мати получене з поїздом особовим ч. 1212, відходячим зі Самбора о год. 1 мін. 10 в ночи в напрямі Хирова, Загіря, Сянока, Кракова. — В цїли допроваджене їдучих з Борислава до мішаного поїзду ч. 1288, відходячого з Дрогобича о год. 10 м. 35 вечером, курсувати буде на шляху Борислав-Дрогобич новий поїзд мішаний ч. 1888, відходячий з Борислава о год. 9 мін. 18 вечером, з Трускавця о год. 9 м. 40 вечером, а приходячий до Дрогобича о год. 9 м. 48 вечером. — Рівночасно улягає змінї поїзд особовий ч. 1227 на частковім шляху з Хирова до Самбора і відходити буде з Хирова о год. 4 мін. 56 рано, з Фельштина о год. 5 м. 8 рано, з Глубокої о год. 5 м. 13 рано, з Надиб о год. 5 м. 24 рано, з Бисковичь о год. 5 мін. 33 рано а приходити буде до Самбора о год. 5 м. 45 рано. — Відїзд і приїзд висше наведених поїздів подані після часу середно-европейского.

— **Цїна збіжа у Львові дня 27 жовтня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·90 до 8·10; жито 6·— до 6·20; овес 6·20 до 6·50; ячмінь пашний 5·60 до 5·90; ячмінь броварний 6·30 до 6·60; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·25 до 9·—; вика —·— до —·—; бобик 6·10 до 6·30, гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 45·— до 60·—; конюшина шведска 55·— до 70·—; тимотка —·— до —·—.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 27).